

ગ્રં.મા.સે સમાચાર

શૈક્ષણિક સંસ્થાઓ ઈંટમાંથી ક્લીકમાં ફેરવાશે/ ૨૦૨૫માં ઈન્ટરનેટ

અશોક કોલાસ્કરના પ્રવચન "ઈન્ટરનેટ ઈન ૨૦૨૫"માં તેમણે જણાવ્યું કે ૨૦૨૫ સુધીમાં શિક્ષકની કાર્ય પદ્ધતિમાં મોટા ફેરફાર થશે. શૈક્ષણિક સંસ્થાઓ ઈંટમાંથી ક્લીકમાં ફેરવાશે.

અશોક કોલાસ્કર નેશનલ નોલેજ કમીશનના સલાહકાર રહી ચૂક્યા છે. તેમના મતે જ્ઞાનનો અવિરત વધારો થઈ રહ્યો છે. ૧૭મી સદીથી આપણા પાઠ્ય પુસ્તકનું સ્વરૂપ બદલાયું નથી પણ હવે તેને બદલવાનો સમય આવી ગયો છે. હવે વર્ષોની યથાવત વિશ્વવિદ્યાલયના સ્વરૂપને ધનમૂળથી બદલવાનો સમય પાકી ગયો છે.

શ્રી કોલાસ્કરના મંતવ્યે શિક્ષણ નોંધણીનો દર ૧૯% થી ૩૦% વધારવો હોય તો લાંબા અંતરની શિક્ષણ પદ્ધતિમાં વધારો કરવો પડે.

બી.આઈ.ટી.એસ. પીલાણીના ઉપકુલપતિ, આ સંમેલનના એક વક્તા બ્રીજેન્દ્ર જૈન કહે છે કે ઈ-હાજરીને આંબવાનું શક્ય છે. સ્વયંમ સંચાલિત હાજરી આખી પ્રક્રિયાને ડીજીટાઈઝ કરવાથી થશે.

શ્રી જૈનના મતે જો ૭૫૦૦ વિદ્યાર્થીઓને વર્ગમાં ભણાવવા ઓછામાં ઓછા ૧૬ શિક્ષકો જોઈએ અને તે બધાજ એકસરખી કુશળતા ન ધરાવતા હોય. જ્યારે ઈ-મંચથી સૌથી કુશળ શિક્ષક બધાજ વિદ્યાર્થીઓને એક્સાથે શિક્ષણ આપી શકે. શ્રી જૈનના કહેવા પ્રમાણે ઈન્ટરનેટ દ્વારા વિકાસશીલ અને વિકસીત દેશોમાં ઘણી સિધ્ધી હાંસલ થઈ શકે છે. તે પણ વાયરલેસ, એકસેસ વધુ થીજી, ફોરજી કે એલ.ટી.ઈ.થી વિશેષ તેમના મતે શિક્ષણ ઓન-લાઈન અને ઓફ-લાઈન એમ મીશ્ર પદ્ધતિનું હોવું જોઈએ.

સંમેલનના બીજા વક્તાઓમાં આઈ.આઈ.એમ., લખનૌ અને ઈન્ટરનેટના પિતા સમાન સ્ટેફન વોફનો સમાવેશ થાય છે.

સંદર્ભ | Hindustan Times | 6 January 2015

શિક્ષણમાં ડીજીટાઈઝેશન

ભારતમાં ઘણી શૈક્ષણિક સંસ્થાઓ, ટેકનોલોજી અને નવી શિક્ષણ પદ્ધતિથી વિદ્યાસંસ્થામાં અને બીજે કયાંય પણ શિક્ષણ મેળવવાનો અનુભવ કરાવે છે. શિક્ષણ ક્ષેત્રે ક્રાંતિકારી બદલાવ લાવવા આવા અનેક પ્રયોગોની જરૂર છે. પ્રકાશન જગત આવ્યું ત્યાર પછી, આ ડીજીટલ જમાનો તેમાં એક અકલ્પનીય

બદલાવ લાવી રહ્યો છે. ગઈ સદીના છેવટના ભાગમાં, વર્તમાનપત્રોના રીપોર્ટસ, સામાજિક રીપોર્ટસ, તજજ્ઞોના લેખો કે સાહિત્યની માહિતીની સરળતાપૂર્ણ પહોંચ તો બનીજ છે. આમાં વિદ્યાર્થી અને શિક્ષક પોતાના ચીલાચાલુ સાધનોથી બંધાયલા નથી, એટલો તો શૈક્ષણિક સાધનોમા ફેર પડ્યોજ છે. વિદ્યાર્થીઓ અને શિક્ષકોને એતો ખાત્રી થઈ ગઈ છે કે માહિતી કયા સ્ત્રોતથી આવે છે તે ગૌણ છે પણ માહિતી ભેગી કરવાની કુશળતા એટલીજ અગત્યની છે જેટલું કેલક્યુલેટર આવ્યા પહેલાં અંકગણિતની કુશળતા ગણાતી હતી. આમાં અને બીજી અનેક રીતે, ઈન્ટરનેટ અને બીજી મોબાઈલ સાધનોએ માહિતી મેળવવાની ડીજિટાઈઝેશનને લીધે ઘણી સ્વતંત્રતા શિક્ષણ મેળવવા માટે મળી છે.

હમણાં સુધી વર્ગમાં ડીજિટાઈઝેશનનો પ્રયોગ નહીવત હતો. એક દાયકાથી બ્લેકબોર્ડ અને મુડેલ જેવા ફલક કેટલાય દેશોમાં જોરદાર રીતે વપરાય છે. તો ભારતમાં પણ સામાન્ય થતા જણાય છે પણ છતાં તે એક વધારાના સાધન તરીકે વર્ગમાં વપરાય છે. ભારતમાં અને બહાર ડીજિટલ સ્વરૂપના પ્રવચનોનો ઉપયોગ થાય છે. પણ વધારાની સામગ્રી તરીકે મુખ્ય ધારામાં નહીં. જે લોકો વર્ગમાં કે સંસ્થામાં જઈ નથી શકતા તે એક વિકલ્પ તરીકે આ ડીજિટલ પ્રવચનો વાપરે છે.

આગળથી ધ્વની મુદ્રીત કરીને વ્યાખ્યાનો વિદ્યાર્થીને અપાય છે તે એટલા માટે કે તેનો ઉપયોગ બૃહદ ખ્યાલ મેળવી લઈને વર્ગમાં થતી ચર્ચા કે કુટપ્રશ્નો પર ચર્ચા કે સહપાઠી સાથે સહકારથી કામ કરવા તૈયાર રહી શકાય. આ ફેરફાર જૂની પદ્ધતિથી ઓન-લાઈન

શિક્ષણની દિશામાં જવા તરફનું ગણી શકાય. માસ ઓપન ઓનલાઈન કોર્સીઝ (MOOCs)નું ફલક જેવા કે કોર્સેરા, ઈડીએક્સ, ઉડેસીટી વગેરે વિકસાવવ એ વિધિવત શિક્ષણને બજારમાં ઉપલબ્ધ બનાવી સૌથી સારા શિક્ષકો દ્વારા બધાને શિક્ષિત કરી શકાય જેને ઈન્ટરનેટની સગવડ ઉપલબ્ધ છે. વૈશ્વિક રીતે આ વિચારની થોડી અતિશયોકતી થઈ રહી છે અને તે કેટલે પહોંચશે તે ખબર નથી પણ MOOCsના પ્રયોગથી એમ લાગી રહ્યું છે કે કાળક્રમે દરેક દરેક વ્યક્તિને કયાંય પણ ઈન્ટરનેટ સગવડ મળી રહેશે અને તેથી સારા શિક્ષકો અને વિદ્યાર્થી વચ્ચેનું અંતર ખાળી શકાશે. આ ટેકનોલોજીના વિકાસથી જ શક્ય બનશે. તેમાં માનવ સહકાર જરૂરી બનશે.

પૂર્વ અભ્યાસની શિક્ષણ પદ્ધતિ અને જરૂર પ્રમાણે ઘડેલો અભ્યાસક્રમ એ MOOCs મોડેલની સફળતાનો આધાર છે અને યુનિવર્સિટીમાં નોંધાયેલ અને વર્ગમાં આવતા વિદ્યાર્થીઓનું સમીકરણ પણ બદલાઈ શકે. ઓનલાઈન પોતાની અનુકુળતાએ ભણીલેતાનું પ્રમાણ વધતું જાય. આઈ.આઈ.ટી., મુંબઈ અને બી.આઈ.ટી.એસ., પીલાણી જેવી સંસ્થાઓ તેમના પોતાના પરીસરમાં પણ આ ઉત્તમ શિક્ષકોની પદ્ધતિનો ઉપયોગ કરીને, ટેકનોલોજીનો ઉપયોગ કરીને શિક્ષણને વધુ રસપ્રદ બનાવે છે. ભારતમાં આવા અનેક પ્રયાસોની જરૂર છે. અને તો જ ભારત શિક્ષણ ક્ષેત્રે હરણફાળ ભરી શકશે. કારણ કે, આવનારા સમયમાં આજની યુવા પેઢીને માટે તે જરૂરી છે. આ લેખના લેખક (બી.આઈ.ટી.એસ. પીલાણી) કોમ્પ્યુટર સાયન્સના ડીન છે અને લેખના વિચારો એમના વ્યક્તિગત છે.

૩.૭ મીલીયન વિદ્યાર્થીઓ વાપરશે ઈ-બુક્સ

દેશની જાહેર શાળા પધ્ધતિ અને ભારતીય રાજ્યમાં થઈ રહેલી શરૂઆત નવી છે.

કેરાલામાં શાળામાં પાઠ્ય પુસ્તકો માટે ઈ-પાઠ્યપુસ્તકની શરૂઆત કરી છે. 'ડીજીટલ કોઓપરેટીવ ટેક્સ્ટબુક્સ' એ મલ્ટીમીડીયા સ્વરૂપે હશે. તેમાં દ્રશ્ય શ્રાવ્ય સ્વરૂપમાં અને હાલના પાઠ્યપુસ્તકોમાંથી સ્કેન કરેલી માહિતી હોય છે.

લગભગ ૧,૦૦,૦૦૦ શિક્ષકો અને ૩.૭ મીલીયન વિદ્યાર્થીઓ આ નવા ડીજીટલ પાઠ્યપુસ્તક જૂન મહિનાથી વાપરશે. સામાન્ય શિક્ષણ વિભાગ (ડીજીઈ)ના સચીવ એ શાહજહાનું એમ માનવું છે અને આ ભારતની જાહેર શાળાનો પહેલો પ્રયાસ છે.

IT@School's, (ડીજીઈ)ના હાથ નીચેની એજન્સી છે. તેના કલાસરૂમ ટેબલેટસ પર આ ઈ-પાઠ્યપુસ્તકો વપરાશે અને તે વર્ગમાં વાપરશે તેમજ પ્રયોગશાળા અને ઈ લર્નિંગ કેન્દ્રમાં પણ વપરાશે.

કે.પી. નાવફાલ, IT@School's, ના કાર્યકારી નિર્દેશકના જણાવ્યા પ્રમાણે કાળક્રમે કેરાલામાં ખાનગી શાળાઓને પણ તેનો લાભ મળશે.

સંદર્ભ | <http://www.futuregov.asia/>

જગત જાણતું જાય તેમ ઓન-લાઈન ટેકનોલોજી બદલાય

ભારતમાં ઉચ્ચ શિક્ષણ ત્રિભેદે ઉભું છે ઘણાં પરિબલો તેના પર અસર કરી રહ્યા છે તેમાં મુખ્ય છે કિંમત, ટેકનોલોજી અને શીખનારની માંગ જે હાલના માળખાને નવા રૂપે ઘડવા માટે પ્રેરે છે.

પ્રશ્ન એ છે કે હાલનું ઈન્ટ - યૂનાનું માળખું શું જાગી રહેલી બહોળી માંગ ને પહોંચી વળશે ? જે દિન બ દિન મુશ્કેલ થતું જાય છે.

માનવ સંશાધન વિભાગનો ભાર હમેશાં નીતિ અને સ્તરને જાળવી રાખવા પર હોય છે. નીતિ ઘડનારા સંચાલકોએ એ વાત પર ધ્યાન આપીને ઉચ્ચ શિક્ષણનું માળખું ઘડવું પડશે જેથી ન્યાયી અને ગુણવત્તાવાળું શિક્ષણ આપવા આપણે પહોંચી વળી શકીએ. ટેકનોલોજી એ અતિ શક્તિશાળી બળ છે. જે બધા જ પ્રશ્નોના જવાબ આપી શકે છે. જેવા કે, પહોંચ (માહિતી કે જ્ઞાન માટેની), સમાનતા, કૌશલ્ય અને આજના સમયમાં કીફાયતી, જે છેલ્લા થોડા વખત પહેલાં કરતાં પરિસ્થિતિ જુદી છે.

ટેકનોલોજીથી ઉચ્ચ શિક્ષણને તેના ઉપભોક્તાઓ માટે નવી શિક્ષણ પધ્ધતિ છે, સાથે તે સરળ અને વધુ ઉપભોક્તા કેન્દ્રીત બને છે વળી આખો પાઠ્યક્રમ વધુ રચનાત્મક અને ઉપભોક્તાને વધુ વ્યસ્ત રાખનારો બને છે. સહુ સહમત થશે કે ટેકનોલોજી ઉચ્ચ શિક્ષણનું સ્વરૂપ બદલી રહી છે. પણ એટલું યોગ્ય છે કે ટેકનોલોજી વડે યોજાયેલી આ પધ્ધતિ ભારતના

રાષ્ટ્રિય લક્ષને હાંસલ કરી શિક્ષણના ઉંચા માનકો સર કરશે.

સંદર્ભ

| <http://www.firstpost.com/living/online-technology-changing-way-world-learns-2027677.html>

ટેકનોલોજી અને જાહેર ગ્રંથાલય

જાહેર ગ્રંથાલય માટે ટેકનોલોજીનો ઉપયોગ ખુબ જ સક્ષમ માધ્યમ છે જેના વડે તેની સેવાઓ એ સમાજનું ઉત્તમ માહિતી, જ્ઞાન, સ્ત્રોતા આપનારું સેવા કેન્દ્ર બની શકે.

ગ્રંથાલય રાષ્ટ્રનું રુધિર છે. ખાસ કરીને ભારત જેવા દેશ માટે જ્યાં મોટા પ્રમાણમાં યુવાનો બહેતર જીવન ઈચ્છે છે અને છતાં આપણાં જાહેર ગ્રંથાલયોની ભારે અવગણના થઈ રહી છે. દેશમાં ૬૭૬ જિલ્લા જેમાં ઓછામાં ઓછું એક જાહેર ગ્રંથાલય છે. જેમાં અમુટ જ્ઞાન ભંડાર હોવા છતાં તેનો કોઈ યોગ્ય ઉપયોગ નથી થતો.

જાહેર ગ્રંથાલયોમાં આટલી સામગ્રી હોવા છતાં તેનું અસ્તિત્વ મુશ્કેલમાં છે કારણ તેનો પુરતો ઉપયોગ નથી થતો. ખાસ કરીને મધ્યપ્રદેશ, બિહાર જેવા રાજ્યોના અવિકસીત ભાગોમાં તો તેનો ઉપયોગ નામશેષ છે. જાહેર ગ્રંથાલય જે લોકતાંત્રિક અને સમાજના કેન્દ્ર સ્થાને હોય તે એક કડ્ડાકથામાં પરિણમ્યું છે જેમાં વેતન વગરના ગ્રંથપાલ, ખાલી જગ્યાઓ, તાલીમ વગરના કાર્યકર્તા હળબળી ગયેલું માળખું તેમાં

વિકાસ કે આધુનિકરણને કોઈ અવકાશ નહીં પણ, નિરાશાનું વાતાવરણ જ છે.

આમ છતાં સરકારના ચોપડે ગ્રંથાલયો અને તેમાં મજૂર થતું બજેટ છે, પણ તેમાં ન્યૂનતમ ખર્ચ, મજૂરી, કે માનવ સંશાધન મંજૂર થાય છે ખરું ? અને તેની ફલશ્રુતિ કંઈ છે ખરી ? અને ગ્રંથાલયો સમાજમાં બદલાવ લાવી શકે છે ? પણ હજી એ જો થોડી મહેનત કરીએ તો સ્થિતિ સુધરી શકે તેમ છે. સમાજને માહિતી, જ્ઞાન, સંશાધન અને સેવાઓ સુધારી શકાય તેમ છે.

આપણે એક નાનો દાખલો લઈએ તો પશ્ચિમ ચંપારણમાં બેટીનમાં ૧૯૦૫માં મહારાજા હરેન્દ્રકીશોર પબ્લીક લાયબ્રેરી સ્થપાવેલી, જે બિહારના પછાત વિસ્તારમાં આવેલ છે. તે ગયા વર્ષ સુધી લગભગ બંધ પડેલી હતી. કોઈ વાચક ફરકતું ન હતું. પરંતુ નવી ટેકનોલોજી અને આધુનિક ટેકનોલોજીના ઉપયોગથી ૪૦૦ જેટલા ઉપભોક્તા ઈન્ટરનેટ અને સંચાર ટેકનોલોજીથી પુરી પડાતી સેવાથી ૪૦૦ જેટલા સભ્યોને આઈ.ટી.ની તાલીમ અપાઈ, ૨૦૦ જેટલા સભ્યો ઈલેક્ટ્રોનિક સંશાધનોનો ઉપયોગ કરતા થયા. ગ્રંથાલયના કર્મચારીઓને આધુનિક સાધનો અને સેવાઓથી માહિતગાર કર્યા. ડીજિટલ કેટલોગ, લોકોને અદ્યતન માહિતીસેવા, વગેરે અપાઈ. કર્મચારી વર્ગ અને સ્થાનિક પ્રશાસનને જાગૃત કરીને જાહેર ગ્રંથાલયને એક સકારાત્મક પ્રવૃત્તિનું સંકુલ બનાવાયું અને જ્યાં સ્ત્રીઓ આવતીજ નહોતી ત્યાં ૧૫૦ મહિલા સભ્યો થઈ છે. જિલ્લા પ્રશાસન પણ ઉત્સાહિત થયું છે અને મુળભૂત જરૂરીયાતોમાં રોકાણ થઈ રહ્યું છે, ગ્રંથાલય સાથે તેનું ઈર્નીયર, જાહેર પાઠખાના મકાનમાં

પણ રોકાણ થાય છે અને એક ઉત્સાહનું વાતાવરણ ઉભું થયું છે.

બીજો દાખલો જોઈએ તો ઉત્તર પ્રદેશમાં કાનપુર નગર જાહેર ગ્રંથાલયમાં ૨૦ જેટલા વાચકો હતા તેમાં આધુનિકરણથી ICT સેવાઓ દ્વારા સભ્યપદ વધી રહ્યું છે. તેથી કર્મચારીઓનો ઉત્સાહ વધ્યો, તાલીમ લીધી અને ઓટોમેટેડ મેમ્બરશીપ, ડીજીટલ કેટલોગ, હસ્તપ્રતોનું ડીજીટાઇઝેશન, ઈ-બુક રીસોર્સ, વગેરે સુવિધા વિકસી અને તેજ માર્ગે હવે ઉનાવા, બારાબંકી, લાખીમપુર ખેરી, રાયબરેલી અને બલીઆમાં આવા ફેરફાર આવી રહ્યા છે. આ કાર્યક્રમ રાષ્ટ્રિય સ્તરે પ્રયોગાત્મક ધોરણે, મધ્યસ્થી તરીકે, યુપી અને બિહારના ૧૦ જિલ્લાઓમાં શરૂ કરાયેલ છે. આમાં ડીજીટલ એમપાવરમેન્ટ ફાઉન્ડેશન, પ્રથમ, નેસ્કોમ ફાઉન્ડેશન અને રાજીવ ગાંધી ફાઉન્ડેશન જેવા બીન નફાના ધોરણે ચાલતા સંગઠનો સકળાયેલા છે.

આમાં બીલ એન્ડ મીલીન્ડા ગેટસ ફાઉન્ડેશન, ૨૦૧૩ના વર્ષથી, સકારાત્મક અભિગમ માટે જાહેર ગ્રંથાલયોને રાજ્ય અને જિલ્લા પ્રશાસનને જ્ઞાન અને સહકાર આપે છે. રાજ્ય સરકાર દ્વારા રાજ્યના બધા જાહેર ગ્રંથાલયો માટે સરકાર સક્રિય બનેલ છે. આ ચળવળને આગળ વધારવા માર્ચમાં એક ઈન્ડિયા પબ્લીક લાયબ્રેરી કોન્ફરન્સ યોજાશે.

આ યોજનાના અત્યાર સુધીના સકારાત્મક પરિણામો પછી જાહેર ગ્રંથાલયોના હિતચિંતકો આ કાર્યક્રમનું પુનરાવલોકન કરી જાહેર ગ્રંથાલયના ભવિષ્ય માટે તેને જરૂરી ટેકનોલોજી, જગ્યા, ભાગીદારીના બળ, અને સબળ

બનાવવાના સાધનો પર વિચારણા કરી વિકાસની નીતિ ઘડી સરકારી યોજનામાં સામેલ કરાવવા લાગવાનું રહેશે. આને માટે જિલ્લા, રાજ્ય તેમજ કેન્દ્ર સ્તરે કામ કરવાનું રહેશે જેની શરૂઆત નેશનલ મીશન ઓન લાયબ્રેરી (NHL) અને ડીજીટલ લાયબ્રેરી બન્નેએ મળીને હાથ ધરવું પડશે. NHL પાસે ૩૫ ગ્રંથાલયોના નમુના છે. તે પણ ખાસ કરીને આર્થિક રીતે પછાત વિસ્તારના અને ૬૨૯ જિલ્લા ગ્રંથાલયોને નેટવર્કથી જોડવાનો દાખલો છે.

સરકારી નીતિને ફરીથી ઘડવાનો સમય પાકી ગયો છે. ઉચ્ચ શિક્ષણના ગ્રંથાલયો જ નહીં પણ જાહેર ગ્રંથાલય માટે પણ યોગ્ય ટેકનોલોજી, યોગ્ય તાલીમ, શહેરી સમિતિ નીમવી, જ્ઞાન સંકુલ ઘડવું વગેરે પર વિચાર કરવો જરૂરી બને છે. તે સાથે જાહેર ગ્રંથાલયો એ સાંસ્કૃતિક મંત્રાલયના બદલે માનવ સંશોધન મંત્રાલયને સોંપી, સંચાર અને આઈ.ટી. મંત્રાલયને સોંપવું જેથી જાહેર ગ્રંથાલયના વિકાસને વેગ મળે.

જાહેર ગ્રંથાલયોના વિકાસ પર ધ્યાન આપવું બહુ જરૂરી છે. તે સામાજિક, સાંસ્કૃતિક, જ્ઞાન, આર્થિક અને રાજનૈતિક રીતે મહત્વનું છે. ગ્રંથાલયનું સ્થાન પુનઃસ્થાપિત થશે તોજ સમાજનો વિકાસ વધશે.

ઓસામા મન્ઝર ડીજીટલ એમપવમેન્ટ ફાઉન્ડેશનના સ્થાપક અને નિયામક છે. મંથન એવોર્ડ ચેરના વિજેતા મીનીસ્ટ્રી ઓફ કોમ્યુનિકેશનના વર્કિંગ કમીટીના સભ્ય છે. તેમને @osamamanzar. પર ટવીટ કરી શકાય છે.

માર્ક ઝૂકરબર્ગ – બીલીયોનેટીઝ એન્ડ બુક કલબ

ઓપરા વિનફેની જેમ માર્ક ઝૂકરબર્ગનો જાદુઈ કીમીયો છે. માર્ક ઝૂકરબર્ગનો નિર્ધાર છે કે ૨૦૧૫માં બે અઠવાડિયે એક નવું પુસ્તક વાંચવું અને તે તેમના વર્તુળમાં ચર્ચવું. આ તેમના ફેસબુકના પેજ પર તે કહે છે. આમાં પુસ્તક મોટે ભાગે નવી સંસ્કૃતિ, માન્યતા, ઇતિહાસ, કે ટેકનોલોજી વિશેનું હોય તે પુસ્તક વાંચવાની ભલામણ કે ચર્ચામાં જોડાવા સહુને આમંત્રણ છે. નવા વાંચવા લાયક પુસ્તકોની ભલામણ પણ કરી શકાય છે. આમાં જોડાનાર સભ્યોની ચર્ચાનું નિયમન તેઓ કરે. જે તે વિષયના રસવાળા પોતાના વિષયનું જૂથ પણ બનાવી શકે. તેમની બુક કલબનું પહેલું પુસ્તક છે “ધ એન્ડ ઓફ પાવર” લે. મોઈસીસ નેઈમ.

સંદર્ભ|

<http://abcnews.go.com/Technology/30-things-facebook-founder-mark-zuckerberg-accomplished-hits/story?id=23701760>

આગામી કાર્યક્રમો

૧. NCCADE-2015નો બે દિવસીય રાષ્ટ્રિય પરિસંવાદ.

“કોન્ટ્રાવન્સ ઓફ એકેડેમીક લાયબ્રેરી ઈન ડીજિટલ એરા” સ્કુલ ઓફ સ્ટડીઝ ઈન લાયબ્રેરી એન્ડ ઈન્ફરમેશન સાયન્સ, વિક્રમ યુનિવર્સિટી,

ઉજજૈન ખાતે, ૬ અને ૭ ફેબ્રુઆરી ૨૦૧૫ દરમિયાન યોજાશે. તેમાં શોધપત્રો પાઠવીને કે ભાગ લઈને તેને સફળ બનાવશો.

વિષય :- ‘કોન્ટ્રાવન્સ ઓફ એકેડેમીક લાયબ્રેરી ઈન ડીજિટલ એરા’

૨. ડીપાર્ટમેન્ટ ઓફ લાયબ્રેરી એન્ડ ઈન્ફરમેશન સાયન્સ

અલીગઢ મુસ્લિમ યુનિવર્સિટી, યુ.જી.સી. સ્પેશીયલ આસીસ્ટન્ટ પ્રોગ્રામ (SAP DRS-I) દ્વારા રાષ્ટ્રિય પરિસંવાદ ૧૮-૧૯ માર્ચ ૨૦૧૫ “નોલેજ મેનેજમેન્ટ ઈન લાયબ્રેરીઝ એન્ડ ઈન્ફરમેશન સેન્ટર્સ (KMLIC-2015)” વિષય પર યોજાશે. વધુ માહિતી માટે સંપર્ક કરો.

ડો. મુઝામીલ મુસ્તાક :- ડીપાર્ટમેન્ટ ઓફ લાયબ્રેરી એન્ડ ઈન્ફરમેશન સાયન્સ, અલીગઢ મુસ્લિમ યુનિવર્સિટી, અલીગઢ-૨૦૨ ૦૦૨.

૩. ઈન્ટરનેશનલ યુડીસી સેમીનાર-૨૦૧૫

કલાસીફિકેશન એન્ડ ઓથોરીટી કંટ્રોલ એક્સપાન્ડિંગ રીસોર્સ ડીસ્કવરી તા. ૨૯-૩૦ ઓક્ટોબર ૨૦૧૫

વેન્યુ :- નેશનલ લાયબ્રેરી ઓફ પોર્ટુગલ કોમ્પો ગાર્ડન, લીસબોન, પોર્ટુગલ

૪. એડીનેટ – ઈન્ફલીબનેટ સેમીનાર

એડીનેટ-ઈન્ફલીબનેટ સાથે મળીને નિરમા યુનિવર્સિટીના સહકારથી ડો. એસ. આર. રંગનાથનની જન્મ જયંતિ “લાયબ્રેરીયન્સ ડે”

તરીકે તા. ૨૨ ઓગસ્ટ ૨૦૧૫ના દિવસે નીરમા યુનિવર્સિટીના પરીસરમાં પરિસંવાદ યોજશે.

માહિતી જગતનું સાંપ્રત સંદર્ભોમાં નવું નામકરણ "ડીસાટ્રીવ ટેકનોલોજી" થયું છે. જે ઉચ્ચતર શિક્ષણ, ગ્રંથાલયો, ગ્રંથપાલો અને તેમના સ્થાન, કર્તવ્ય અને ભવિષ્યની જરૂરીયાત સંદર્ભે ગ્રંથપાલોના કાર્યક્ષેત્રમાં આવનારા ફેરફારોને ધ્યાનમાં રાખી, વિચારવું રહ્યું. તેમ જોતાં હાલના ગ્રંથપાલોનાં ભવિષ્ય જોતાં તેમને નવીન દ્રષ્ટિથી શિક્ષણ મેળવી કાર્ય પદ્ધતિમાં ફેરફાર કરવો પડશે. ગ્રંથાલય સેવાઓમાં નવીનતમ ફેરફાર કરવા પડશે. તેમના માહિતી સ્ત્રોત બદલાશે, સેવાના પ્રકાર, કૌશલ્ય, ઉપભોક્તાઓ અને તેમના માહિતી સ્ત્રોતનાઉપયોગની પદ્ધતિ બધામાં બદલાવ આવશે. આ મુદ્દાઓ ધ્યાનમાં રાખી પરિસંવાદનો વિષય રહેશે.

ગ્રંથાલય – શિક્ષણ/તાલીમ સ્થાન : ગ્રંથાલયનું સ્થાન અને વ્યાપ.

પેટા મુદ્દાઓ હશે :

ગ્રંથાલયના સ્ત્રોતો.

ગ્રંથાલય સેવા અને સવલતો.

ગ્રંથાલયીના કૌશલ્ય ક્ષેત્રો.

ગ્રંથાલયના ઉપભોક્તા અને ઉપયોગ.

પરિસંવાદમાં નામ નોંધાવવા માટે છેલ્લી તારીખ ૧૩ ઓગસ્ટ ૨૦૧૫.

લેખ મોકલવા છેલ્લી તારીખ ૨૨ જૂન ૨૦૧૫.

શ્રીમતી રહોડા ભરુયા બધા ગ્રંથાલયી મિત્રોને ઉષ્મા ભર્યો આવકાર પાઠવે છે.

અનુવાદક :- સ્વધા મજમુદાર
